Illa de Bonaire

Autor:
Data de publicació: 05-07-2023

Bonaire

Bonairu (Papiamento)

Municipi especial dels Països Baixos

Bandera

Escut d'armes

Himne: "Tera di Solo y suave biento"

Durada: 1 minut i 45 segons.1:45

Localització de Bonaire (encerclat en vermell)
al Carib

Coordenades: 12° 9? N, 68° 16? O

País
Els Països Baixos

Regió d'ultramar
Carib Països Baixos

Incorporat als Països Baixos
10 d'octubre de 2010 (dissolució de les Antilles Neerlandeses)

Capital
(i ciutat més gran)
Kralendijk

Govern
(vegeu Política dels Països Baixos)

• Tinent governador
John Soliano[2]

Àrea
[3]

•Total

288 km2 (111 milles quadrades)

Població
(1 de gener de 2024)[1]

•Total

25.133[1]

•Densitat
83,6/km2 (217/milla quadrada)

Demònims

Neerlandès
de Bonaire

Idiomes

•Oficial
Papiamentu[4] • Neerlandès

Zona horària
UTC?4:00 (AST)

Codi de trucada
+599

Codi ISO 3166
BQ-BO, NL-BQ1

Moneda
Dòlar dels Estats Units ($) (USD)

TLD d'Internet

.Nl
.bq[a]

Bonaire (/b??n??r/ bon-AIR,[7] neerlandès: [bo??n??r(?)] (i);[8] Papiamento: Boneiru [b??ne?i?ru]) és una illa caribenya a les Antilles de Sotavent, i és un municipi especial (oficialment "organisme públic") dels Països Baixos. La seva capital és el port de Kralendijk, a la costa oest (sotavent) de l'illa. Aruba, Bonaire i Curaçao formen les illes ABC, a 80 km de la costa de Veneçuela. [9] Les illes tenen un clima àrid que atrau els visitants que busquen un clima càlid i assolellat durant tot l'any, i es troben fora de la Regió Principal de Desenvolupament per als ciclons tropicals. Bonaire és una destinació popular per a l'snorkel i el submarinisme a causa dels seus múltiples llocs de busseig a la costa, naufragis i fàcil accés als esculls de l'illa.

L'1 de gener de 2024, la població de l'illa era de 25.133 residents permanents,[10] un augment de més de 8.592 des del 2012. La superfície total de l'illa és de 288 quilòmetres quadrats (111 milles quadrades); [3] Té 38,6 quilòmetres (24,0 milles) de llarg de nord a sud, i oscil·la entre 5 i 8 km (3-5 milles) d'amplada d'est a oest. A 800 metres (0,50 milles) a l'oest de Bonaire a través del mar hi ha l'illot deshabitat de Klein Bonaire amb una superfície total de 6 km2 (2,3 milles

quadrades). [11] Klein Bonaire té una vegetació de baix creixement, com ara cactus (Papiamentu: kadushi), amb palmeres escasses a prop de l'aigua i està vorejat per platges de sorra blanca i un escull de vora. Els esculls, platges i reserves de l'illa situats a Bonaire i Klein Bonaire estan sota la protecció del Parc Nacional Marí de Bonaire i gestionats per STINAPA Bonaire. [12][13]

Bonaire va formar part de les Antilles Neerlandeses fins a la dissolució del país el 2010,[14] quan l'illa es va convertir en un municipi especial (oficialment, un "organisme públic caribeny") dins del país dels Països Baixos. [15] És un dels tres municipis especials del Carib; els altres són Sint Eustatius i Saba. [15][16] El 80% dels habitants de Bonaire són ciutadans holandesos, i gairebé el 60% dels seus residents van néixer a les antigues Antilles Neerlandeses i Aruba. [17]

Contingut

Etimologia

Es creu que el nom 'Bonaire' deriva de la paraula Caquetio 'Bonay', que significa 'país baix'. Els primers espanyols i holandesos van modificar la seva ortografia a Bojnaj i també a Bonaire. La influència francesa, tot i que present en diverses èpoques, mai va ser prou forta per suposar que el nom significa "bon aire". [18] Segons una altra teoria, el nom podria derivar de la frase espanyola "buen aire", ja que els espanyols van ser els primers europeus a colonitzar l'illa. [19][20]

Història

Cases antigues tradicionals amb tanques de cactus, conservades al museu a l'aire lliure de Rincón, Bonaire

Habitants originals

Les restes humanes més precises de les illes, que daten del 4500 BP (2550 aC), es van trobar a Curaçao. En diferents illes les més precises són el 4000 BP (2050 aC) a Aruba i el 3300 BP (1350 aC) a Bonaire. Aquests individus actualment s'anomenen amb el terme indis arcaics. Els indis Caquetío (arawak), un clan de la família de les llengües arawak, van arribar a les illes des d'Amèrica del Sud al voltant de l'any 500 dC.[21] S'han trobat restes arqueològiques de la cultura Caquetio en certs llocs al nord-est de Kralendijk i prop de la badia de Lac. Les pintures rupestres i els petroglifs de Caquetio s'han conservat a les coves de Spelonk, Onima, Ceru Pungi i Ceru Crita-Cabai. [cal citació] Els Caquetios eren aparentment un poble molt alt, ja que el nom espanyol de les illes ABC era "les Illes dels Gegants". [22]

Període espanyol

Article principal: Índies Occidentals Espanyoles

El 1499, Alonso de Ojeda va arribar a Curaçao i a una illa veïna que gairebé segurament era Bonaire. [cal citació] Ojeda va estar acompanyat per Amerigo Vespucci i Juan de la Cosa. [cal citació] El Mappa Mundi de De La Cosa de 1500 mostra Bonaire i l'anomena Isla do Palo Brasil o "Illa del Brasil". [cal citació] Els espanyols van decidir que les tres illes ABC eren inútils perquè no tenien jaciments metàl·lics coneguts, i el 1515 els Caquetío van ser esclaus per treballar a les mines de coure de Santo Domingo a l'illa de La Hispaniola; el nombre total pot haver estat entre 500 i 2.000. [23][22][24]

Espanya va colonitzar Bonaire des de 1499 durant un període d'aproximadament un segle. Així mateix, una de les referències més antigues al nom de l'illa es troba a l'arxiu del Registre Públic Principal de la ciutat de Caracas (Veneçuela). Un document datat el 9 de desembre de 1595, especifica que Don Francisco Montesinos, rector i vicari de

"las Yslas de Curasao, Aruba y Bonaire" va conferir un poder notarial a Pedro Gutiérrez de Lugo, resident a Caracas, per cobrar del Tresor Reial de Sa Majestat Catòlica Don Felip II, el salari que li corresponia pel seu càrrec de sacerdot i vicari de les illes.

Fort Oranje a Kralendijk, construït el 1639
Es poden veure restes de la població indígena de Bonaire en alguns dels habitants actuals de l'illa. De fet, la majoria de la població és d'ascendència mixta de blancs i negres, amb minories d'europeus (descendents d'holandesos) i africans (descendents d'esclaus)

El 1526, Juan Martínez de Ampiés va ser nomenat comandant espanyol de les illes ABC. [cal citació] Va portar alguns dels habitants indis Caquetio originals a Bonaire i Curaçao. Ampies també importava animals domesticats d'Espanya, incloent-hi vaques, rucs, cabres, cavalls, porcs i ovelles. Els espanyols pensaven que Bonaire podia ser utilitzat com a plantació de bestiar treballada pels nadius. El bestiar es criava per a pells en lloc de carn. Els habitants espanyols vivien principalment a la ciutat interior de Rincón, que estava fora de perill dels atacs pirates. [22]

Període holandès

Article principal: Carib holandès

La Companyia Holandesa de les Índies Occidentals va ser fundada el 1602. A partir de 1623, els vaixells de la Companyia de les Índies Occidentals van fer escala a Bonaire per obtenir carn, aigua i fusta. Els holandesos també hi van abandonar alguns presoners espanyols i portuguesos, i aquestes persones van fundar la ciutat d'Antriol, que és una contracció de l'espanyol al interior. Els holandesos i els espanyols van lluitar de 1568 a 1648 en el que ara es coneix com la Guerra dels Vuitanta Anys. El 1633, els holandesos, després d'haver perdut l'illa de St. Maarten a mans dels espanyols, van prendre represàlies atacant Curaçao, Bonaire i Aruba. Bonaire va ser conquerida el març de 1636. Els holandesos van construir Fort Oranje el 1639. [25]

Mentre Curaçao va sorgir com un centre del comerç d'esclaus, Bonaire es va convertir en una plantació de la Companyia Holandesa de les Índies Occidentals. La sal es va convertir en un important producte d'exportació de l'illa; un petit nombre d'esclaus africans van ser posats a treballar al costat d'indis i convictes, conreant fusta de tint i blat de moro i collint sal solar al voltant de Blue Pan.[26][27] Els barris d'esclaus, construïts completament de pedra i massa curts perquè un home s'hi posés dret, encara es troben a la zona al voltant de Rincón i al llarg de les salines. La població d'esclaus va créixer a la dècada de 1710 quan una fam i disturbis socials a Curaçao van fer que els holandesos traslladessin un gran nombre d'esclaus a Bonaire. [28] Històricament, el neerlandès no es parlava àmpliament a l'illa fora de l'administració colonial; El seu ús va augmentar a finals del segle 19 i principis del 20. [29] Els estudiants de Curaçao, Aruba i Bonaire van ser ensenyats predominantment en espanyol fins a finals del segle XVIII, quan els britànics van prendre Curaçao, Aruba i Bonaire; l'ensenyament de l'espanyol es va restaurar quan es va reprendre el domini holandès el 1815.

Durant les guerres napoleòniques, els Països Baixos van perdre el control de Bonaire dues vegades, una de 1800 a 1803, i una altra de 1807 a 1816. [28][30] Durant aquests intervals, els britànics tenien el control de l'illa veïna de Curaçao i de Bonaire. Les illes ABC van ser retornades als Països Baixos en virtut del Tractat anglo-holandès de 1814. Durant el període de domini britànic, un gran nombre de comerciants blancs es van establir a Bonaire i van construir l'assentament de Playa (Kralendijk) el 1810.

Emancipació

Des de 1816 fins a 1868, Bonaire va romandre una plantació governamental. El 1825, hi havia uns 300 esclaus propietat del govern a l'illa. A poc a poc, molts dels esclaus van ser alliberats i es van convertir en homes lliures amb l'obligació de prestar alguns serveis al govern. Els esclaus restants van ser alliberats el 30 de setembre de 1862 sota el Reglament d'Emancipació. Un total de 607 esclaus governamentals i 151 esclaus privats van ser alliberats en aquell moment. [22]

Cabanes d'esclaus

Segona Guerra Mundial

Durant l'ocupació alemanya dels Països Baixos durant la Segona Guerra Mundial, Bonaire va ser un protectorat de Gran Bretanya i els Estats Units. L'exèrcit nord-americà va construir l'aeroport de Flamingo com a base de la força aèria. Després que Alemanya envaís els Països Baixos el 10 de maig de 1940, les autoritats van declarar la llei marcial, i molts ciutadans alemanys i austríacs, així com holandesos que es pensava que eren simpatitzants alemanys, van ser internats en un camp a Bonaire. [31] Alguns d'aquests van romandre en aquest camp durant la guerra, i altres van ser traslladats a nous camps construïts al continent el primer any de la guerra. [32][33][34] El 1944, la princesa Juliana i Eleanor Roosevelt van visitar les tropes a Bonaire. [22]

Els mariners bonaireans van fer una contribució superior a la mitjana durant la Segona Guerra Mundial. Els submarins alemanys van intentar eliminar el transport marítim al voltant de les refineries d'Aruba i Curaçao i així eliminar la considerable producció de combustible de l'illa per als aliats. Els vaixells amb tripulació bonaire també van participar en aquestes batalles. Entre els molts desapareguts després de la guerra, hi havia els 34 bonaireans que van morir en aquests vaixells (més que a les altres illes de les llavors Índies Occidentals Holandeses). Durant les hostilitats, el lloc on ara es troba el Divi Flamingo Beach Resort & Casino va servir com a camp d'internament per a alemanys i austríacs que vivien a les Antilles, principalment perquè desconfiaven d'ells. Hi havia temors que poguessin haver sabotejat les refineries de petroli gegants d'Aruba i Curaçao que subministraven parafina a la flota aèria aliada. [cal citació]

El camp va estar en funcionament de 1940 a 1947. En total, 461 persones van ser internades durant aquest període sense judici, la majoria d'elles completament innocents. Entre ells hi havia Medardo de Marchena i també el fotògraf Fred Fischer, llavors encara ciutadà austríac. Molts internats alemanys acabaven de fugir de la violència nazi. Però també hi va haver presoners de guerra alemanys, alguns dels quals van romandre després de la guerra. El setembre de 1943, el pare de George Maduro, que va donar nom a Madurodam, va demanar a la reina Guillemina que canviés el seu fill pels internats alemanys a Bonaire. El govern no va concedir la petició. Després de la guerra, les casernes buides es van convertir en el primer hotel de Bonaire: Zeebad.

Visita reial de la reina Juliana i el príncep Bernhard el 1955

Postguerra

Després de la guerra, l'economia de Bonaire va continuar desenvolupant-se. L'aeroport es va convertir en ús civil i l'antic camp d'internament es va convertir en el primer hotel de Bonaire. [35] L'holandès Pierre Schunck va iniciar una fàbrica de roba coneguda com Schunck's Kledingindustrie Bonaire, una solució parcial per al gran excedent femení de l'illa. El 1964, Trans World Radio va començar a emetre des de Bonaire. Radio Netherlands Worldwide va construir dos transmissors d'ona curta a Bonaire el 1969. El segon hotel important (Bonaire Beach Hotel)[36] es va completar el 1962. La producció de sal es va reprendre el 1966 quan les salines van ser ampliades i modernitzades per la Antilles International Salt Company, una filial de la International Salt Company. Part de les instal·lacions s'estenen cap al mar Carib i formen el popular lloc de busseig conegut com a Salt Pier. [37] La terminal petroliera de Bonaire Petroleum Corporation (BOPEC) es va obrir el 1975 per al transbordament de petroli. [38] Políticament, Bonaire va formar part de les Antilles Neerlandeses de 1954 a 2010; ara és un municipi especial dins dels Països Baixos. [15] El 2011 l'illa va adoptar oficialment el dòlar nord-americà com a moneda. [39]

Dissolució de les Antilles Neerlandeses

El 10 d'octubre de 2010, les Antilles Neerlandeses es van dissoldre. Com a resultat, el govern dels Països Baixos va assumir la tasca d'administració pública dels Països Baixos del Carib o illes BES que comprenien Bonaire, Sant Eustaqui i Saba. Les tres illes van adquirir un nou estatus com a "municipis especials" (bijzondere gemeenten), fent-les part dels Països Baixos, una forma d'"organisme públic" (openbaar lichaam) tal com es descriu a l'article 134 de la Constitució holandesa. Els municipis especials no formen part d'una província.

Com a municipi especial, Bonaire s'assembla molt als municipis holandesos ordinaris, ja que té un alcalde, regidors i un consell municipal, i es regeix d'acord amb la majoria de les lleis holandeses. La legislació antillana va romandre en vigor després del 10 d'octubre de 2010, amb l'excepció d'aquells casos en què la llei antillana va ser substituïda per la llei municipal de Bonaire. Es va creure que el millor per a l'illa no introduís tot el cos de la legislació holandesa alhora, ja que causaria confusió. Per tant, la legislació holandesa s'està introduint per etapes. Bonaire va conservar la seva pròpia cultura única, mentre que els residents gaudeixen dels mateixos drets que els ciutadans holandesos, inclòs el dret a votar a les eleccions parlamentàries holandeses als Països Baixos. Els residents també tenen accés a instal·lacions noves o millorades i beneficis governamentals, inclosos, entre d'altres, l'atenció sanitària universal; millora de les

instal·lacions sanitàries; millors instal·lacions educatives amb formació addicional per als professors, nous mètodes d'ensenyament i nous edificis escolars; habitatge social per a persones i famílies de baixos ingressos; una força policial única, un departament de bombers i un servei d'ambulàncies despatxats centralment. [40] Tot i que les tres illes es consideren terres dels Països Baixos, no formen part de la Unió Europea, per tant no estan subjectes al dret de la Unió Europea. Es consideren un país i territori d'ultramar. [41]

L'organització no governamental de Bonaire, Nos Ke Boneiru Bèk ("Volem Bonaire de tornada"), està en contra de l'actual relació constitucional amb els Països Baixos. Pel que fa al referèndum de Bonaire de 2004, l'organització opina que aquest acord mai va ser l'elecció del poble. El ministre holandès d'Afers Interiors i Relacions del Regne, Ronald Plasterk, va respondre a l'organització confirmant que només els "consells insulars dels Països Baixos del Carib tenen l'autoritat per decidir sobre la celebració d'un referèndum constitucional, no el govern holandès". Com a resposta, l'organització va recollir més de 3.500 signatures el 2013 a favor d'un nou referèndum. En una carta al ministre Plasterk, James Finies, president de Nos Ke Boneiru Bèk, va demanar un "nou referèndum sota el dret d'autodeterminació". Plasterk va respondre informant a Finies que els preparatius per a l'avaluació de l'estructura de l'entitat pública havien començat per al 2015, però un "possible canvi de les relacions constitucionals no forma part d'aquesta avaluació". [42] El nou referèndum va tenir lloc el 18 de desembre de 2015. [43] El 65% de la participació va votar que no estaven contents amb la relació actual entre Bonaire i els Països Baixos. [44][45]

Geografia

Mapa ampliable i detallat de BonaireImatge de satèl·lit de Bonaire i la petita illa de Klein BonaireMapa de Bonaire, 1914-1917

Bonaire es troba a uns 80 quilòmetres (50 milles) de la costa de Veneçuela. [46] L'illa té una superfície de 288 km2 (111 milles quadrades), amb 6 km2 addicionals (2,3 milles quadrades) afegits per Klein Bonaire, una petita illa deshabitada de la seva costa oest. [11]

L'extrem nord de Bonaire és relativament muntanyós, tot i que el seu cim més alt, el mont Brandaris, és de només 240 metres (790 peus). [47] La part sud de l'illa és gairebé plana i amb prou feines s'eleva per sobre del nivell del mar. [48][49] Una part significativa d'aquesta regió meridional està coberta d'aigua de mar en procés d'evaporació per a la producció de sal. [50] Aquesta àrea també conté Lac Bay amb el seu gran bosc de manglars. La costa de Bonaire està esquitxada de llacunes i calines, la més gran de les quals és el llac Goto al nord. Aquestes llacunes i aiguamolls proporcionen un hàbitat excel·lent per a una gran varietat d'aus limícoles. [51]

Mentre que Bonaire té alguns turons i variacions d'altitud, la superfície de Klein Bonaire és bastant plana i a uns dos metres sobre el nivell del mar. [48] Com que Klein Bonaire encara no està desenvolupat, el sistema d'esculls que envolta Klein Bonaire és verge. [52]

Geologia

Article principal: Geologia de Bonaire

Els geòlegs creuen que Bonaire i les altres illes ABC es van formar fa uns 90 milions d'anys. [53] Quan la placa del Carib va xocar amb la placa sud-americana, va forçar una gran massa de roca a la superfície de l'oceà i va crear la dorsal de les Antilles de Sotavent. [54] Les illes de Bonaire, Aruba i Curaçao es van formar al llarg d'aquesta cresta. [54][55] Com a tal, Bonaire es troba dins de la zona límit de la placa Carib-Amèrica del Sud. [54] Alguns geòlegs situen la ubicació de Bonaire a la plataforma continental sud-americana; [56] mentre que altres situen la ubicació de l'illa sobre la placa del Carib. [57]

L'illa és essencialment corall que ha estat geològicament empès cap amunt i fora del mar. [46] A mesura que el fons marí s'elevava cap amunt, un vast escull de corall va créixer en el que ara és terra ferma. [58] Aquests coralls van ser finalment exposats a l'aire i van morir, convertint-se en dipòsits de pedra calcària superficial al llarg dels mil·lennis. [58] Com a resultat, la pedra calcària dels esculls cobreix una gran part del Bonarie actual,[59] així com el sistema d'esculls naturals, en el qual les formacions de corall comencen a la costa. Les variacions de marea són només d'uns 55-60 centímetres (1,8-2,0 peus), de manera que els coralls comencen a la línia de marea baixa i continuen, seguint la topografia submarina de la base de l'illa. Les marees de Bonaire es veuen més afectades per una combinació de vent i sistemes de baixa / alta pressió que per la lluna. [cal citació]

A causa de la seva història, la geologia de Bonaire està dominada per roques carbonatades que van des del Cretaci (fa ?90-100 milions d'anys (Ma)) fins al Miocè (?5 Ma), que es troben de manera incompatible en un basament ígni pre-Cretaci. Quan la disconformitat es correspon amb l'erosió del nivell del mar, les coves són habituals. [60]

Clima

Bonaire té un clima càlid, sec (encara que humit) i ventós. La temperatura mitjana és de 27,5 °C (81,5 °F) amb una variació estacional d'1,4 °C (2,5 °F) i una variació diària de 5,6 °C (10 °F). La temperatura més alta registrada és de 35,8 °C (96,4 °F) i la més baixa, 19,8 °C (67,6 °F). La temperatura de l'oceà al voltant de l'illa fluctua entre 26 i 30 ° C (78 i 86 ° F). Els vents gairebé constants bufen de l'est amb una velocitat mitjana de 22 km/h (14 mph). [61] La humitat és molt constant, amb una mitjana del 76% i fluctuant entre el 85% i el 66% diàriament. Aquest clima semiàrid és propici per a una varietat de cactus i altres plantes del desert.

La pluviometria mitjana anual és de 520 mm (20,5 polzades), la majoria de les quals es produeixen d'octubre a gener. [61] Bonaire es troba fora de la Regió Principal de Desenvolupament per a l'activitat dels ciclons tropicals de l'Atlàntic, tot i que l'illa es veu afectada ocasionalment per huracans i tempestes tropicals.

Ecologia

Darrere de roca a Bonaire

Bonaire està vorejada per un escull de corall que és accessible per als bussejadors des de la costa al llarg del costat de sotavent de l'illa (orientat a oest-sud-oest). Tota la costa de l'illa va ser designada santuari marí el 1979, un esforç per preservar i protegir el delicat escull de corall i la vida marina que en depèn. Hi ha més de 350 espècies de peixos[62] i seixanta espècies de corall que viuen a l'escull de Bonaire. [63] El corall estrella de roca (Montastraea annularis) és el corall més comú, segons una enquesta del 2011. [64] El 2011, els biòlegs van descobrir una nova espècie de medusa a Bonaire, la medusa de caixa de Bonaire (Tamoya ohboya).

Bonaire també és famosa per les seves poblacions de flamencs i el seu santuari de rucs. Els flamencs se senten atrets per les aigües salobres de les llacunes de l'illa, que alberguen les gambes de les quals s'alimenten. Bonaire és la llar d'un dels quatre llocs de nidificació del flamenc caribeny. Situat al Pekelmeer, a la part sud de l'illa, no es permet l'entrada humana en aquest santuari. [65] Al segle 16, els europeus van introduir ovelles, cabres, porcs, cavalls i rucs a Bonaire, i els descendents dels rucs, cabres i porcs recorren l'illa avui.

Bonaire també és la llar del lloro amazònic d'espatlles grogues ecològicament vulnerable, Amazona barbadensis. [66]

Iniciatives mediambientals

Una colònia de rucs

L'illa de Bonaire ha estat durant molt de temps líder en la conservació de la natura i la responsabilitat ecològica. La Fundació del Parc Nacional de Bonaire (Stichting Nationale Parken o STINAPA),[12] va ser fundada el 1962 amb el propòsit de protegir activament la natura a l'illa. [13][67][68] El 1969 STINAPA va aconseguir establir tant el santuari de nidificació de flamencs com el Parc Nacional de Washington, les primeres reserves naturals d'aquest tipus a les Antilles Neerlandeses. [13] El 1979, la plantació de Slagbaai es va afegir al parc, ara conegut com a Parc Nacional Washington Slagbaai (WSNP). [13] El Parc Nacional Marí de Bonaire (BNMP) també es va establir el 1979. [69] El parc marí consta de tota la costa de Bonaire des de la marca de l'aigua alta fins a una profunditat de 200 peus (61 m) i inclou un gran bosc de manglars a la badia de Lac. [70] Lac Bay, Klein Bonaire, Pelkermeer, Slagbaai i Gotomeer són reconegudes com a aiguamolls d'importància internacional sota la Convenció de Ramsar. [71]

A causa d'una associació entre el sector públic i privat, s'estan desenvolupant programes per avançar en la consciència local i les actituds cap a la conservació i la preservació de l'hàbitat per tal de protegir proactivament l'ecosistema de Bonaire. Una nova planta de tractament d'aigües residuals contribuirà a protegir els esculls i la qualitat de l'aigua de mar. El 2013 Selibon,[72] la planta nacional de processament d'escombraries, va obrir un centre de reciclatge a la Plaça Mitjà Ambient, on el públic en general pot portar vidre, llaunes, paper, ferralla, cartró, bateries, oli de motor, oli de cuina, electrònica, telèfons mòbils i tèxtils. [73][74][75]

L'illa és conscient del medi ambient i protectora dels seus esculls de corall, la diversitat dels seus ecosistemes aquàtics i la conservació de les seves moltes espècies i entorns naturals per sobre i per sota de l'aigua. El govern de l'illa, les empreses i els residents es comprometen a reciclar els residus i a conscienciar els altres sobre la importància i els beneficis. [72] Bussejadors i botigues de busseig participen en la recollida de restes arrossegades a terra i preparant-les per al reciclatge. [72]

Bonaire obté una quantitat significativa de la seva electricitat d'una sèrie de dotze generadors eòlics al llarg de la seva costa nord-est que van començar a funcionar el 2010. Aquesta font renovable ara cobreix entre el 40 i el 45% de les necessitats elèctriques de l'illa. Es continua treballant en el desenvolupament de fonts d'energia renovables addicionals, com el biodièsel i la solar, amb l'objectiu de dependre al 100% de les energies renovables. [76][77]

Parc Nacional de Washington Slagbaai

Parc Nacional de Washington Slagbaai
El Parc Nacional de Washington Slagbaai és una reserva ecològica a l'extrem nord de l'illa. El parc de 6.000 hectàrees es va establir el 1969 com el primer parc natural de les Antilles Neerlandeses. Acull una gran varietat d'hàbitats, com les boques, les dunes de la costa nord, les salines, els pos i les zones de muntanya.

El parc és ric en ocells i altres animals, especialment llangardaixos, incloses les iguanes. Dins del parc hi ha dues àrees reconegudes internacionalment com a zones humides importants segons la Convenció de Ramsar: el pantà salat de Slagbaai i el llac Gotom. El parc també té una gran importància cultural i històrica, sobretot per les plantacions i la història de Slagbaai.

A l'entrada del parc hi ha el Museu Bonaire. Des de l'entrada hi ha diversos camins senyalitzats. El parc és fàcilment accessible amb cotxe i els ciclistes de muntanya també són benvinguts. El punt més alt de Bonaire, Mount Brandaris, té 240 m (790 peus) d'alçada i es troba dins d'aquesta reserva. Té una vista completa de l'illa.

Dos Pos

Article principal: Dos Pos, Bonaire, Zona Important per a les Aus

Al costat del Parc Nacional Washington Slagbaai, Dos Pos és l'antiga ubicació d'una plana. Dos Pos ha estat identificada per BirdLife International com una àrea important d'aus (IBA)[78] perquè dóna suport a poblacions de diverses espècies d'aus amenaçades o de distribució restringida. El paisatge és de petits turons i valls protegides amb arbres fruiters restants, principalment mànecs, i un petit estany efímer.

Àrea important per a les aus de Washikemba-Fontein-Onima

Article principal: Àrea important d'aus de Washikemba-Fontein-Onima

Situada al llarg de la costa nord-est de l'illa, aquesta franja de terra de 5.959 ha també ha estat identificada com a Àrea Important per a les Aus (IBA)[79] per Birdlife International perquè dóna suport a poblacions de diverses espècies d'aus amenaçades o de distribució restringida. El paisatge inclou tres embassaments d'aigua dolça, així com matolls i alguns arbres fruiters introduïts.

Parc Nacional Marí de Bonaire

Article principal: Parc Nacional Marí de Bonaire

El Parc Nacional Marí de Bonaire (BNMP) és un parc submarí protegit legalment que envolta totes les illes de Bonaire i Klein Bonaire. El parc es va establir el 1979 amb el suport del Fons Mundial per a la Natura i altres, i està gestionat per STINAPA. [12][13] Hi ha més de 80 llocs de busseig al parc marí. [80]

Article principal: Klein Bonaire

Costa de Klein Bonaire
Klein Bonaire és un illot situat a la costa occidental de Bonaire, a uns 0,5 quilòmetres de Kralendijk. [81][82] La petita illa té una mida de 700 hectàrees (2,7 milles quadrades). [83] L'illa és accessible amb vaixell per a bussejadors, snorkelers i excursionistes.

L'illa és completament plana[48] i coberta d'arbustos, cactus i arbres petits. [84][85] Hi ha almenys 76 espècies de plantes i unes 55 espècies d'animals a l'illa. [cal citació] L'illa és un lloc important per a ratpenats, tortugues marines i flamencs. Leptonycteris curasoae depèn de Klein Bonaire per a les fonts de nèctar. [85] Les tortugues marines depenen de les platges de Klein Bonaire per niar, especialment les del costat nord-est. [86] Els flamencs depenen de les salines de Klein Bonaire, on s'alimenten. [87] (Bonaire té una de les poblacions de flamencs més grans del món). [88]

L'illa està envoltada d'esculls de corall. Els esculls són la llar de més de 340 espècies de peixos i gairebé totes les espècies de corall dur i tou que es troben al Carib. [87] Els seus esculls i la vida salvatge submarina la converteixen en una destinació popular per als bussejadors,[89] i està envoltada de llocs de busseig. [51]

A finals del segle 20, amb el creixement del turisme de busseig a Bonaire, els promotors del projecte volien construir hotels a Klein Bonaire. [52] El 1999 l'illa va ser comprada i salvaguardada pel Territori Insular de Bonaire amb l'ajuda dels Països Baixos, el Fons Mundial per a la Natura i altres conservacionistes. [52][90] Klein Bonaire ha estat una reserva natural protegida legalment des del 2001, quan es va incorporar com a part del Parc Nacional Marí de Bonaire. [91] L'illa també està protegida com a zona humida d'importància internacional per la Convenció de Ramsar. [87]

Badia del Lac

Lac Bay és una llacuna poc profunda al sud-est de Bonaire. La superfície de 700 hectàrees està envoltada de manglars. La badia forma part del parc submarí protegit i ha estat designada com a àrea aquàtica d'importància internacional sota la Convenció de Ramsar. La badia és única per la presència de praderies marines i manglars. Part dels manglars estan pràcticament intactes a causa de l'accessibilitat limitada, cosa que el fa important com a àrea de descans per a espècies d'aus. La badia del Lac és una important àrea de descans i nidificació per a moltes aus marines i invertebrats, inclosa la caracola reina o Karkó. Aquest mol·lusc solia trobar-se en gran nombre aquí, però la sobrepesca ha eradicat en gran mesura la població. La zona serveix com a viver de peixos d'escull i és el lloc d'alimentació de la tortuga marina verda.

Pekelmeer

El llac Pekel i la reserva de flamencs (800 hectàrees) formen part de la gran àrea aquàtica del sud-oest de l'illa. Encara s'extreu sal d'aquesta zona. També és la zona d'alimentació i vida més important per al flamenc. Depenent de l'estació, en aquesta zona es poden trobar entre 2.000 i 7.000 flamencs. La reserva de flamencs és el lloc de cria més important del sud del Carib. La població total que migra entre Bonaire i Amèrica del Sud s'estima en 20.000 individus. El flamenc exigeix especial al seu entorn (qualitat de l'aigua, tranquil·litat) i és molt sensible a les molèsties. El Pekelmeer i la reserva de flamencs han estat designats com a zona d'aigua d'importància internacional en virtut de la Convenció de Ramsar. Bonaire continuarà protegint activament el flamenc, el símbol de l'illa.

Salines

Sal de Cargill, Bonaire
Bonaire també és coneguda per les seves salines (també anomenades llacs salats,[53][92] que cobreixen el 10% de la terra de l'illa. [93] Les salines són llacs salats o cales que estan tancades al mar per un dic de corall mort. Tenen una

funció important perquè asseguren la recollida i filtració de l'aigua de pluja. Això evita que els nutrients i les partícules del sòl arribin a l'escull i causin danys als coralls. Aquesta funció és especialment crucial durant les pluges intenses. Les salines també són un important lloc d'alimentació per a moltes aus aquàtiques. Les salines de Slagbaai, Gotomeer, Pekelmeer i Klein Bonaire són àrees aquàtiques d'importància internacional en el context de la Convenció de Ramsar. Econòmicament, les salines proporcionen la producció i exportació de sal. [59]

Coves

Bonaire té moltes dotzenes de coves. S'estima que hi ha més de 200 coves a l'illa, tot i que no totes són fàcilment accessibles. [60] Com a manifestació geològica donen una imatge de la història més antiga de l'illa. En diversos hi ha dibuixos rupestres fets pels habitants originals de Bonaire. Algunes coves són la llar de ratpenats o de la gamba cega Typhlatya. [94] Els ratpenats tenen un paper útil en l'ecosistema: atrapen un gran nombre d'insectes (inclosos els mosquits) o proporcionen pol·linització de flors, incloses les flors de cactus. La major amenaça per als ratpenats és la destrucció o pertorbació dels seus refugis.

Govern

El parlament local i la Casa del Consell a Kralendijk

Consell Insular

El consell insular és el parlament local elegit democràticament. És l'òrgan de govern més alt de l'organisme públic i és responsable de la legislació local. El poder executiu està en mans del governador nomenat per la Corona i els diputats de l'illa nomenats pel consell de l'illa. Els tres principals partits polítics són el Moviment Popular de Bonaire dirigit per Elvis Tjin Asjoe, la Unió Patriòtica de Bonaire liderada per Esther Bernabela i el Partit Democràtic de Bonaire liderat per Clark Abraham. Els partits més petits inclouen el Moviment 21 i el Partit Social Bonaire

Referèndum de 2010

Abans del referèndum de 2010, les Antilles Neerlandeses (que comprenen les illes de Curaçao, Bonaire, Sant Eustaqui, Sant Martí i Saba) es governaven com una democràcia parlamentària basada en el sistema de govern holandès amb eleccions lliures celebrades cada quatre anys. Les dissensions sobre el seu futur polític van fer que quatre de les cinc illes advoquessin per la separació de les Antilles Neerlandeses. Alguns dels residents de l'illa volien autonomia mentre que altres volien més integració. [95]

El 2005 es va celebrar una conferència entre els governs dels Països Baixos, Aruba i les Antilles Neerlandeses per discutir la futura reforma constitucional i la dissolució de les Antilles Neerlandeses. El 2006, Sint Maarten i Curaçao van triar l'autonomia, i Bonaire, Sant Eustaqui i Saba van optar per una relació més estreta amb els Països Baixos. Els referèndums constitucionals i el desmantellament de les Antilles Neerlandeses estaven programats per al 2010. [96][97]

El referèndum anunciat per Bonaire previst per al 26 de març de 2010 va ser cancel·lat el febrer de 2010. El governador de les Antilles Neerlandeses, Frits Goedgedrag, va decidir cancel·lar-lo perquè probablement contravenia el dret internacional, ja que a part de la població se li va prohibir votar. Els ciutadans europeus holandesos només podien votar si arribaven a l'illa abans de l'1 de gener de 2007. [98][99] El referèndum es va ajornar al setembre i després a l'octubre de 2010. [100] Finalment, el referèndum es va celebrar el 17 de desembre de 2010, amb un 84% de vots a favor de formar part dels Països Baixos. No obstant això, com que la taxa de participació del 35% va ser inferior al 51% requerit, els resultats del referèndum van ser declarats nuls. [101]

Institució judicial i penitenciària

La Institució Judicial (JI) del Carib Holandès (Justitiële Inrichting Caribisch Nederland), amb seu a Bonaire, es troba a

Kralendijk. Des del 10 d'octubre de 2010, el centre està sota la responsabilitat del Departament d'Institucions Judicials (DJI), l'agència del Ministeri de Justícia i Seguretat dels Països Baixos per a l'execució de sentències i mesures privatives de llibertat. El lloc de Bonaire és alhora una casa de detenció i una institució judicial. Des del 6 de desembre de 2010 hi ha capacitat per a 76 homes, dones i menors. El nom a Papiamentu és Institushon Hudisial Karibe Hulandes, lloc de Boneiru.

Economia

Vegeu també: Economia dels Països Baixos

Flamencs americans al santuari a l'extrem sud de Bonaire

Turisme

L'economia de Bonaire es basa principalment en el turisme, aprofitant el seu clima càlid i sec i el seu entorn natural. L'illa atén bussejadors i snorkelers, ja que els esculls de corall circumdants estan ben conservats i són fàcilment accessibles des de la costa. Bonaire ha estat àmpliament reconegut durant molts anys a la comunitat de busseig com una de les millors destinacions de busseig de costa del món. [102]

El Parc Marí de Bonaire ofereix un total de 86 llocs de busseig amb nom i acull més de 57 espècies de coralls tous i pedregosos i més de 350 espècies de peixos registrades. [103] La majoria dels complexos turístics i hotels tenen una botiga de busseig al càmping, i altres allotjaments estan afiliats a una operació de busseig. Les matrícules porten el logotip Diver's Paradise (en anglès). [104]

Lac Bay, a la part sud-est de l'illa, atrau surfistes de tot el món a Bonaire. La badia poc profunda es troba al costat de sobrevent de l'illa, de manera que els vents alisis són forts i constants. Una barrera de corall a través de la boca de la badia permet als windsurfistes de tots els nivells seleccionar les condicions de les onades que els agradin. Lac Bay és una de les parades de la Copa del Món PWA de Windsurf Freestyle i ha acollit el Campionat Prokids IFCA. Cinc dels deu windsurfistes d'estil lliure més ben classificats de la PWA són de Bonaire: Kiri Thode, Amado Vrieswijk, Bjorn Saragoza, Tonky Frans i Taty Frans. [105] A l'extrem nord de Lac Bay hi ha un dels boscos de manglars més ben conservats del Carib, que és popular per practicar caiac i snorkel. [106]

Posta de sol a Bonaire
Bonaire també és port d'escala per a més de quinze línies de creuers que fan més de vuitanta escales per temporada a l'illa. La capacitat total de passatgers dels creuers a Bonaire és d'uns 185.000. [107]

La infraestructura turística a Bonaire és contemporània i ofereix una varietat de tipus d'allotjament, com ara hotels, complexos turístics de servei complet, alguns petits bed and breakfasts i lloguers de vacances amb cuina de tot tipus. Altres activitats turístiques inclouen kitesurf, windsurf, bicicleta de muntanya, senderisme, vela, pesca xàrter, navegació i observació d'aus. [108] En total, les despeses turístiques a Bonaire s'estimen en 125 milions de dòlars anuals. [109]

Moneda

El 2011 les illes BES van substituir la seva moneda, el florí de les Antilles Neerlandeses (ISO 4217: ANG, símbol: ƒ), pel dòlar nord-americà en lloc de substituir-lo per l'euro que s'utilitza als Països Baixos europeus. La decisió es va basar principalment en les necessitats del turisme i el comerç. La majoria dels països i territoris del Carib utilitzen el dòlar com a moneda o tenen una moneda vinculada al dòlar com a moneda de curs legal. El florí va estar vinculat al dòlar nord-americà durant dècades amb un tipus de canvi de ƒ1,79 = 1,00 dòlars EUA. L'adopció del dòlar va posar fi al sistema de pagament de doble moneda i als càrrecs de canvi de divises. [110] El florí va romandre en ús a Curaçao i Sint Maarten.

Impostos

Els règims fiscals separats de Bonaire, Sant Eustaqui i Saba presenten un major risc de doble imposició o doble

exempció d'impostos. En un esforç per eliminar el risc, es van introduir dos plans. Un pla evita la doble imposició entre els Països Baixos (Europa) i les illes BES, mentre que l'altre evita la doble imposició entre les illes BES i tercers països. El nou règim generarà uns ingressos fiscals anuals totals estimats en 52 milions de dòlars, que equivalen als ingressos fiscals actuals de les tres illes. La població combinada de les tres illes és d'uns 20.000; Aproximadament la meitat d'aquests paguen impostos sobre la renda. [40]

Producció de sal

Utilitzant la geografia naturalment baixa i el disseny tradicional del dic holandès, gran part de la meitat sud de Bonaire s'ha convertit en un sistema gegant d'estanys i basses que evaporen l'aigua de mar per produir sal. Actualment operada per Cargill, la salina solar de Bonaire produeix 400.000 tones de sal de grau industrial a l'any. Després de la recollida, la sal es renta i s'emmagatzema en piles en forma de piràmide d'uns 15 metres d'alçada, cadascuna amb aproximadament 10.000 tones de sal pura al 99,6%. [50] La instal·lació de sal opera el seu propi moll on es carreguen els vaixells amb sal destinats als mercats d'Amèrica del Nord, Europa i el Pacífic occidental. La sal de Bonaire s'utilitza principalment a la indústria. [111]

Moll de Sal de Bonaire

Els grans estanys de condensació que envolten les conques cristal·litzadores, anomenats Pekelmeer, són un hàbitat natural per a nombroses espècies de gambes de salmorra que al seu torn alimenten estols de centenars de flamencs rosats i altres aus migratòries. Aquesta és la ubicació del santuari de flamencs de Bonaire.

Emmagatzematge i enviament de petroli

La Bonaire Petroleum Corporation (BOPEC) és una terminal d'emmagatzematge i transbordament de fueloil a Bonaire. BOPEC és propietat íntegra de la companyia petroliera veneçolana PDVSA i funciona principalment com a instal·lació d'emmagatzematge de múltiples graus d'olis refinats i no refinats de Veneçuela i refineries a Curaçao i Aruba. BOPEC també té capacitats de barreja i barreja per als seus combustibles emmagatzemats. El moll #1 de BOPEC pot rebre petroliers de fins a 500.000 DWT,[112] el que significa que només hi ha set vaixells al món que són massa grans per a la terminal de BOPEC. [113] Es creu que un incendi a la terminal de BOPEC el 2010 va tenir un impacte significatiu al llac Goto i almenys una altra llacuna propera. [114]

Plantacions i cases de plantació

El 1868 i el 1870, una gran part de les terres del govern van ser subhastades i venudes. Aquests incloïen cinc lots per a silvicultura i ramaderia i nou lots per a l'explotació de sal. Els compradors d'aquests grans lots eren principalment gent rica de Curaçao, comerciants d'èxit, que no tenien cap intenció de viure a les seves plantacions. No hi ha plantacions reals a Bonaire. Les condicions climàtiques i del sòl a Bonaire no són gaire favorables per al cultiu de fruites i verdures de qualsevol mida. Només l'extracció de sal és econòmicament atractiva. A més, en algunes "plantacions" es va dur a terme el cultiu d'àloe (exportat per última vegada el 1973), el cultiu de blat de moro (a causa de la sequera no hi havia prou collita cada any), la crema de carbó vegetal i la cria de bestiar (principalment cabres, exportada per última vegada el 1970).

A principis del segle 20, la classe mitjana de Bonaire també va poder comprar terres de plantació. A Curaçao, la casa de terra servia com a casa principal d'una plantació, on vivia el propietari. A les proximitats hi havia dependències, graners, estables i corrals. Al seu voltant hi havia les cases d'esclaus. A Bonaire, les cases de plantació es van convertir en les cases dels propietaris, on s'allotjaven durant els caps de setmana. Sovint, durant la setmana hi havia un capatàs (vito) que supervisava el treball a la plantació.

Transport

Aeroport de Flamingo

El primer aeroport de Bonaire estava situat a prop de Tra'i Montaña Subi Blanku i creuava el camí actual de Kralendijk

a Rincón. Va ser construït el 1936. L'aeroport va resultar ser massa petit quan els soldats nord-americans van arribar a Bonaire a la segona meitat de 1943. El comandant va declarar que s'havia de construir un nou aeroport. La construcció va començar el desembre de 1943, amb l'obertura del nou "Flamingo Airport" el 1945. Es va construir una petita terminal que era adequada per al nombre de passatgers en aquell moment. Aquest edifici es va utilitzar fins a mitjans de 1976. L'aeroport havia rebut moltes ampliacions tant de la pista com de la terminal.

Avui l'aeroport es coneix com a Aeroport Internacional Flamingo i és servit per diverses companyies aèries nacionals i internacionals. Els serveis des dels EUA inclouen Delta Air Lines, American Airlines i United Airlines. Les companyies aèries que ofereixen serveis europeus inclouen TUI Netherlands i KLM. El servei aeri consistent des de Curaçao és proporcionat per Divi Divi Air i EZ Air.

L'aeroport està equipat amb un parc de bombers, una torre de control i un hangar. S'estan duent a terme plans per a modificacions a les instal·lacions actuals de l'aeroport, la pista i el parc de bombers.

Assentaments

Costa de Bonaire

Les dues ciutats de l'illa són Kralendijk (la capital) i Rincón. Kralendijk té molts suburbis/barris, tot i que en una illa amb una població tan petita, la distinció no sempre és clara.

La ciutat de Kralendijk és el resultat de la fusió de cinc pobles: Antriol (Entrejol), Nikiboko, Noord Saliña, Playa i Tera Kora. La ciutat de Rincón és l'única altra ciutat. [115]

Labra, Ishiri, Kokorobi, Jan Doran, Vlijt, Rigot, Porto Spano i Kunchi eren diverses ciutats més petites que havien existit al parc nacional però que més tard van ser abandonades.

Demografia

La població es va estimar en 24.090 el 2023, però des de llavors ha augmentat a 25.133 a principis del 2024.

La població de l'illa és diversa. La majoria dels habitants de Bonaire són d'ascendència mulata (d'ascendència mixta europea / africana), amb molts d'ascendència africana completa. Una part important de la població de Bonaire té orígens de diversos països, inclosos els Països Baixos, la República Dominicana, Colòmbia, Veneçuela, Surinam, els Estats Units, la Xina, les antigues Antilles Neerlandeses, etc.

Piràmide sexual d'edat

Principals nuclis de població

St. Louis Bertrand, una església catòlica a Rincón, Bonaire

L'estrella de la bandera de Bonaire té sis puntes, que representen els sis assentaments originals. A causa del creixement de la població i l'expansió de l'edificació, cinc d'ells han crescut juntament amb la capital Kralendijk (amb més de 22.000 habitants a principis del 2023, inclosos els nous districtes). Només Rincón, l'assentament més antic de l'illa, situat a la meitat nord amb uns 1.900 habitants, segueix sent un poble independent. A més d'aquests nuclis, s'han afegit diversos nous districtes al llarg dels anys. Darrere de Kralendijk, contra el turó, hi ha els districtes de Republiek i Santa Bàrbara. Darrere de Santa Bàrbara, a la costa, hi ha el nou i luxós districte de Sabadeco (Santa Barbara Development Corporation). Més enllà de l'aeroport, en direcció a les salines, hi ha el barri de Belnem, que porta el nom de Harry Belafonte. La població a partir del 2017 es distribueix en els nuclis antics i districtes de la següent manera:[116]

Estadístiques de població 2017[116]

Nom	Població

Kralendijk
10,620

Platja (centre de Kralendijk)
2,571

Tera Kora
1,568

Nikiboko
3,058

Antriol
3,811

Nort di Saliña
1,217

Rincon
1,875

Religió

Com a la resta de les antigues Antilles Neerlandeses, el cristianisme és la religió predominant de Bonaire. El catolicisme romà és la fe de la majoria (68%) de la població, i també hi ha minories protestants. [117] El catolicisme es va introduir durant el període de domini espanyol. Tot i que l'illa passaria sota el control dels Països Baixos protestants, el catolicisme va continuar sent la principal religió de l'illa. Eclesiàsticament, les esglésies de Bonaire depenen de la diòcesi catòlica de Willemstad, a l'illa veïna de Curaçao.

Després del descobriment de Bonaire per Alonso de Ojeda el 1499, la vida espiritual dels cristians va quedar en mans dels monjos que venien de Veneçuela per als batejos. Aquests missioners pertanyien als jesuïtes de l'orde franciscà. El primer sacerdot resident va ser Jacob Bernardus Eisenbel (holandès), que va venir d'Aruba per establir-se durant diversos anys a Bonaire i que va donar nom a la parròquia de Sant Bernat, la principal església catòlica de la capital de Bonaire, Kralendijk.

Rincón, la segona ciutat més gran de Bonaire, ofereix nombrosos festivals regulars, inclosos els festivals anuals de Simadan (collita) i el Dia di San Juan (Dia de Sant Joan).

‹ La plantilla Gràfic circular s'està considerant per fusionar-la. ›

Religió a Bonaire (2014):[117]

- Catòlica romana (68%)
- Protestants (16%)
- Altres religions (4%)

Sense denominació (12%)

Bonaire també té un centre islàmic i una comunitat jueva. [118]

Educació

El sistema educatiu de Bonaire segueix el model del sistema holandès. Els primers graus s'ensenyen únicament en papiamentu, i cada vegada s'introdueixen més holandesos a mesura que avança el nivell de grau.

Scholengemeenschap Bonaire serveix com a escola secundària de Bonaire, per a edats de 12 a 18 anys. [119]

Idiomes

Com que Bonaire forma part dels Països Baixos, el neerlandès és l'idioma oficial i l'únic idioma per a tots els assumptes administratius i legals. [120] No obstant això, el 2017 és la llengua principal de només el 15% de la població: al voltant de dos terços, o la majoria de la població de Bonaire, utilitzen la llengua criolla del papiamentu com a llengua principal. [121]

El gener de 2024, el consell insular de Bonaire va aprovar una moció per declarar el papiamento com a llengua regional[122] de Bonaire en virtut de la Carta Europea de les Llengües Regionals i Minoritàries, i el ministre d'Afers Exteriors del Regne dels Països Baixos va dir que aquesta decisió s'implementaria. [123]

Al cens del 2001, el neerlandès era la llengua principal de només el 8,8% de la població, el 2024 es va triplicar i ara se situa al voltant del 25%. [124] La llengua més parlada era el papiamentu, la llengua principal del 60% de la població i és reconeguda pel govern. [4][124] L'espanyol era la llengua principal de l'11,8% de la població, l'anglès la llengua principal del 2,8% i altres llengües representaven l'1,8%. [124] Bonaire és una societat políglota, amb la majoria de la població de Bonaire capaç de conversar en almenys dues de les llengües del papiamentu, l'holandès, l'anglès i l'espanyol.

Esportiu

El busseig és una atracció turística a Bonaire, els tancs aquí són visibles al moll.L'estadi Kralendijk després de les reformes
Els residents de Bonaire participen en nombrosos esdeveniments esportius, inclosos tots els esports populars que atrauen turistes a l'illa, com el submarinisme, la vela, la pesca, la navegació, el windsurf, el kitesurf, el ciclisme, el beisbol, el futbol, el voleibol i el tennis. Hi ha diverses botigues de busseig a Bonaire, la majoria de les quals ofereixen instrucció de busseig i certificació PADI, NAUI, SSI i CMAS. [125] Les botigues de busseig de l'illa solen oferir lloguer de botes de busseig i equips de busseig, excursions de busseig en vaixell, snorkel, caiac i classes de naturalisme. Algunes botigues de busseig tenen estacions de barreja de gas i ofereixen instrucció i excursions de busseig tècnic. [126]

Bonaire va acollir la Copa del Món PWA Bonaire 2014 i el 10è Campionat Prokids IFCA 2014 a Lac Bay a Sorobon a la part est de l'illa. [127] És la llar de diversos campions professionals de windsurf. [128] L'illa també acull la Bonaire Sailing Regatta, una competició i celebració nacional de vela que se celebra cada octubre a Playa. [129] L'esdeveniment va començar el 1967 quan el capità Don Stewart va desafiar Hubert Domacasse a una cursa, apostant 27 caixes de cervesa que el seu vaixell de pesca "Sislin" era més ràpid que el vaixell de pesca "Velia" de Domacasse. [130] Les curses es corren entre el costat de sotavent de l'illa i Klein Bonaire. [131]

La Federació de Futbol de Bonaire és membre de la CONCACAF i la Federació de Voleibol de Bonaire és membre associat de CAZOVA (Associació de Voleibol Zonal del Carib) i NORCECA. Els equips de beisbol juguen a la regió del

Carib de Little League i Pony League. Bonaire també va ser confirmada com la 218a associació nacional de tennis de taula. [132]

Mitjans

Ràdio

Trans World Radio (TWR) va establir el seu lloc de radiodifusió AM a l'illa de Bonaire el 1964 per emetre programes cristians a Amèrica Llatina i el Carib. [133] Els programes es van emetre en castellà, neerlandès i anglès. [134] TWR-Bonaire va començar la seva operació amb tres transmissors, incloent un transmissor d'ona mitjana Brown-Boveri (500 kW sobre 800 kHz) i dos transmissors d'ona curta (200 kW i 50 kW); no obstant això, la seva llicència per operar el transmissor de 500 kW va ser revocada el 1999, restringint així l'emissió a 100 kW. El transmissor d'ona mitjana Brown-Boveri va ser venut i retirat de l'illa. Va ser substituït per un altre transmissor d'ona mitjana (PJB3-AM). [134] El 2012, a TWR-Bonaire se li va permetre augmentar la seva potència de 100 kW a 450 kW, però per fer-ho, van haver de recaptar 38 milions d'euros (43.456.610,00 dòlars EUA). El 2016 van encarregar a Kintronic Labs la construcció d'un sistema d'antena direccional de quatre pals i 231 metres (758 peus). El 31 de gener de 2018, van adquirir un transmissor d'ona mitjana Nautel Broadcast de 450 kW per 3,8 milions de dòlars, i el nom va canviar de Trans World Radio a Shine 800 AM. [134]

Bonaire és una destinació turística popular tant per al busseig recreatiu com per a l'snorkel a terra.
Radio Netherlands Worldwide operava una estació de retransmissió d'ona curta a 12° 12? 48" N, 68° 19? 23" O. A causa de la disponibilitat generalitzada d'enllaços a Internet que proporcionaven una major qualitat d'àudio i més flexibilitat, les emissions d'ona curta de RNW-Bonaire es van suspendre[135] i a finals d'octubre de 2012, l'emissora de ràdio va ser tancada i les instal·lacions desmantellades.

Bonaire té dues emissores de ràdio de l'illa que emeten informació general: Bon FM i Radiodifucion Boneriano. La llengua que es parla per a tots dos és el papiamentu. [136]

Internet i diaris

Hi ha diverses fonts de notícies d'Internet, com ara BES Reporter en anglès, Bonaire en papiamentu i holandès, Bonaire Nieuws en neerlandès i Info Bonaire en anglès. Els diaris locals, alguns dels quals també estan disponibles en línia, inclouen The Bonaire Reporter en anglès, Extra i Boneriano en Papiamentu, Bonaire Times en anglès, espanyol i neerlandès,[137] i dos diaris holandesos: Amigoe i Antilliaans Dagblad. [136]

Televisió

Flamingo Television Bonaire B.V. ofereix programació per cable i accés a Internet mitjançant connexió per cable o fibra òptica. La programació local i regional s'ofereix en diferents idiomes, com ara papiamentu, espanyol, holandès i xinès. Els canals en anglès estan disponibles gràcies als esforços d'un grup unificat de companyies de cable que formen la Caribbean Cable Cooperative Ltd.[138]

Els programes de televisió digital i l'accés a Internet són oferts per Telbo NV, un proveïdor de comunicació i mitjans amb una infraestructura basada en IP. Són el principal proveïdor de serveis telefònics i també ofereixen diversos paquets de programes de televisió digital d'alta qualitat amb 130+ canals digitals. [139]

Els residents de Bonaire reben alguns dels principals canals de televisió nacionals de Veneçuela, tots principalment en espanyol.

Símbols

La bandera, amb l'estrella de sis puntes, simbolitza una brúixola. La gent de Bonaire són pescadors i mariners hàbils. [140] També es diu que els quatre punts de l'anell que indiquen Est, Oest, Sud i Nord tenen la intenció d'indicar que totes les persones del món són iguals, independentment d'on vinguin. El color vermell fa referència a la sang i la capacitat de supervivència de la gent de Bonaire. El groc representa el sol, la platja i les flors del Kibrahachi i el cactus. El blanc representa la pau i la internacionalització. El blau representa el mar. La bandera no existeix des de fa molt de temps. No va ser fins a l'11 de desembre de 1981 que es va aprovar el disseny, al qual tota la població va poder aportar i opinar. [141]